

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-093/15

Priština,
13. septembar 2017.

U postupku:

S. J.

žalilac

protiv

tuženika

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu: Beshir Islami, predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Isa Kelmendi, sudije, odlučujući po žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/247/2014 (spis predmeta zaveden kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA35172) od 18. juna 2014. godine, nakon većanja održanog dana 13. septembra 2017. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. **Odbija se kao neosnovana žalba S. J. protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/247/2014 od 18. juna 2014, u vezi sa tužbom zavedenom kod KAI pod brojem KPA35172.**
2. **Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/255/2014 od 18. juna 2014, u delu koji se odnosi na predmet zaveden kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA35172.**

Činjenično stanje i istorijat postupka:

1. Dana 5. aprila 2007. godine, S. J. (u daljem tekstu: žalilja) je podnela tužbu Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), tražeći da joj se, na osnovu prava na korišćenje, vrati u posed stan koji se nalazi u Peći, u Ulici Vojske Jugoslavije, 1. sprat, broj 31, površine 61 m², opština Peć (u daljem tekstu: predmetna imovina). Žalilja navodi da je imala pravo da koristi predmetnu imovinu, ali da ga je izgubila usled okolnosti u vezi sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu 1998/1999, naznačivši 15. jun 1999. godine kao datum gubitka prava.
2. U prilog zahtevu, žalilja je podnela KAI sledeće dokumente:
  - rešenje o dodeli stana br. 380/463 koje je donela Skupština opštine Peć dana **26. jula 1996.** na osnovu kojeg je žalilji dodeljen stan na korišćenje.
  - ličnu kartu koju su izdale paralelne strukture Opštine Peć, dana 18. decembra 2000. godine, u kojoj je prethodna adresa Vuko Serdarjako br. 49 Peć.
3. Prvobitno obaveštenje o zahtevu je urađeno 26. septembra 2008. Na osnovu izveštaja o postavljanju obaveštenja o zahtevu, predmetnu imovinu je zauzeo F. B, koji je izjavio da imovinu koristi u stambene svrhe i da ne polaže zakonsko pravo nad njom.
4. Na osnovu izveštaja o verifikaciji Izvršnog sekretarijata KAI:
5. Rešenje o dodeli stana br. 380/463, koje je donela Skupština opštine Peć dana 26. jula 1996, nije pronađeno u arhivi Opštine Peć.
6. Sekretarijat Agencije stupio je u kontakt sa žaliljom 25. septembra 2008. godine i zatražio od nje da podnese dodatne dokumente kako bi dokazala svoje navodno pravo na korišćenje, ali ona nije dostavila druge dokumente ili dokaze o korišćenju.
7. Komisija za imovinske zahteve Kosova je, putem svoje odluke KPCC/D/C/247/2014 od 18. juna 2014. godine, odlučila da tužbu treba odbaciti tvrdeći da podnosilac tužbe, sada žalilja, nije dokazala pravo vlasništva nad imovinom. U obrazloženju odluke, u stavu 25, navodi se da stranka nije dostavila dokaze kojim bi se dokazalo bilo kakvo pravo nad imovinom, a Sekretarijat nije mogao pronaći dokaze po službenoj dužnosti koji bi išli u prilog tužbi strane u postupku.

8. Odluka je uručena žalilji dana 16. oktobra 2014. godine. Ona je uložila žalbu 30. oktobra 2014. godine.

Navodi žalilje:

9. Žalilja navodi da je KIZK nepotpuno utvrdila materijalne činjenice i pogrešno primenila materijalno pravo. Prema rečima žalilje, ona je imala pravo na korišćenje i ona je otkupila predmetnu imovinu od Opštine Peć. U prilog svojim žalbenim navodima, podnela je ugovor o kupoprodaji, Ov. br. 2/09 od 09. aprila 2009. godine, zaključen između paralelne Opštine Peć i žalilje, i overen od strane paralelne Opštine Peć.
10. Na osnovu ovog dokumenta, žalilja traži od suda da donese presudu kojom će poništiti odluku KIZK i žalilji priznati vlasništvo i povraćaj u njen posed.

Prihvatljivost žalbe:

11. Vrhovni sud je razmotrio osporenu odluku shodno članu 194 Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006 (u daljem tekstu: ZPP) i nakon procene žalbenih navoda, utvrdio je sledeće:
 Žalba je prihvatljiva zato što je podneta u zakonski predviđenom roku od 30 dana kao što propisuje član 12.1 Zakona br. 03/L-079, koji predviđa da strana u postupku može podneti žalbu na odluku Komisije u roku od trideset (30) dana od uručenja iste.

Pravno obrazloženje:

12. Vrhovni sud je razmotrio žalbu u skladu sa odredbama člana 194 ZKP, i nakon što je ocenio žalbene navode, zaključio da je žalba neosnovana.
13. KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenici da žalilja nije mogla dokazati da je imala bilo kakvo pravo nad predmetnom imovinom i da je naknadno izgubila svoje pravo zbog ili u vezi sa okolnostima oružanog sukoba.
14. Vrhovni sud je utvrdio da je KIZK donela ispravnu odluku kada je odbacila tužbu zbog nedostatka dokaza, jer stranka nije dokazala pravo vlasništva, a Sekretarijat nije mogao pronaći bilo kakve dokaze koji bi išli u prilog navodima iz tužbe.
15. Žalilja je, sada u žalbenom postupku, pružila nove dokaze tvrdeći da je postala vlasnik na osnovu kupoprodajnog ugovora, Ov. br. 2/09 od 09.04.2009. godine zaključen između paralelne Opštine Peć i žalilje, overen od strane paralelne Opštine Peć, koji nije bio priložen uz tužbu i koji, shodno tome, nije bio razmotren od strane KIZK.
16. Žalbene navode da je imovina kupljena preko ugovora zaključenog pre paralelnih struktura sud smatra irelevantnim iz dva pravna razloga: **a)** član 12.11 Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom 03/L-079, propisuje da (citat: Vrhovni sud neće prihvatiti niti razmatrati nove činjenice i materijalne dokaze koje prezentuje bilo

koja strana u vezi sa žalbom osim ako se pokaže da te činjenice i dokazi nisu razumno mogli biti poznati strani koja ih je podnela - (strana u postupku nije pružila objašnjenje zbog čega oni nisu bili priloženi uz tužbu), i **b)** time što je posjedovanje stanova u društvenoj svojini izuzeto Uredbom UNMIK-a br. 2000/60, kojom je stavljen van snage član 3 Zakona o imovinskim odnosima i nosiocima imovinskih prava, (subjekti koji dodeljuju stanove) na ni na koji način nisu mogli da poseduju stanove u društvenom vlasništvu nakon stupanja na snagu Uredbe (što znači da nisu mogli da dodele stan ili promene nosioca stanarskog prava). Član 5 Uredbe br. 2000/60 o ograničenju raspolaganja stanovima i član 6 Uredbe propisuju da: Direkcija za stambena i imovinska pitanja i Komisija za stambene i imovinske zahteve imaju isključivu nadležnost nad ovim slučajevima sve dok je na snazi Uredba UNMIK/REG/2000/60.

17. Shodno tome, žalilja nije dokazala da je stekla pravo na korišćenje predmetne imovine, i irelevantan je prenos ili kupovina od paralelne Opštine Peć u svojstvu subjekta koji dodeljuje stan.
18. U svetlu svega ranije navedenog i shodno članu 13.3 podstav (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsednik veća

Isa Kelmendi, sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Bjorn Olof Brautigam, pisar EULEX-a